

REALIZACIJA DEJAVNOSTI NA PREDMETNI STOPNJI OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA NA RAVNAH NA KOROŠKEM V ŠOLSLEM LETU 2019/2020

 <p>Osnovna šola Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem</p> <p>TO NI SREČA, TO JE ZNANJE ...</p>	<p>Gozdarska pot 11 2390 Ravne na Koroškem Republika Slovenija T: 02 620 52 70 F: 02 620 52 87 E: o-pvravne.mb@guest.arnes.si S: www.os-prezih.si</p>	 <p>20 LET 1993-2013 ZDRAVA ŠOLA</p>
--	---	---

Zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica ŠNO

APRIL 2020

Šest tednov pouka na daljavo je mimo. Učenci, učitelji in starši smo ustvarjalni, sodelujemo, si pomagamo, držimo skupaj, krizni čas nas je povezal, spoznali smo, kako lepo nam je bilo. **Učimo se drug od drugega, učimo se za drugačno življenje.** Ne vemo, kakšen bo svet v prihodnje, zato začnimo ceniti sebe in druge, **živimo za drugačno življenje, ki je pred nami.**

Vanja Benko

Ogromno idej in različnih vaj za urjenje spomina, pomnjenja, sprostitve ... najdete v priloženih dokumentih v **SPLETNI UČILNICI**, in sicer v rubriki **VSEBINA ZA VSE**. Pobrskajte, ker se spleča. Učiteljice so se potrudile **ZA VSE NAS IN VAS**. Veliko se boste naučili.

KDAJ?	KAJ?	KDO?
<p>Pobrskajte po spletni strani šole in ponovite/ponavljajte PREVENTIVNE UKREPE, ki se jih moramo držati in jih upoštevati, da ohranimo svoje zdravje in zdravje svojih najbližjih.</p>		

Kako se zaščitimo?

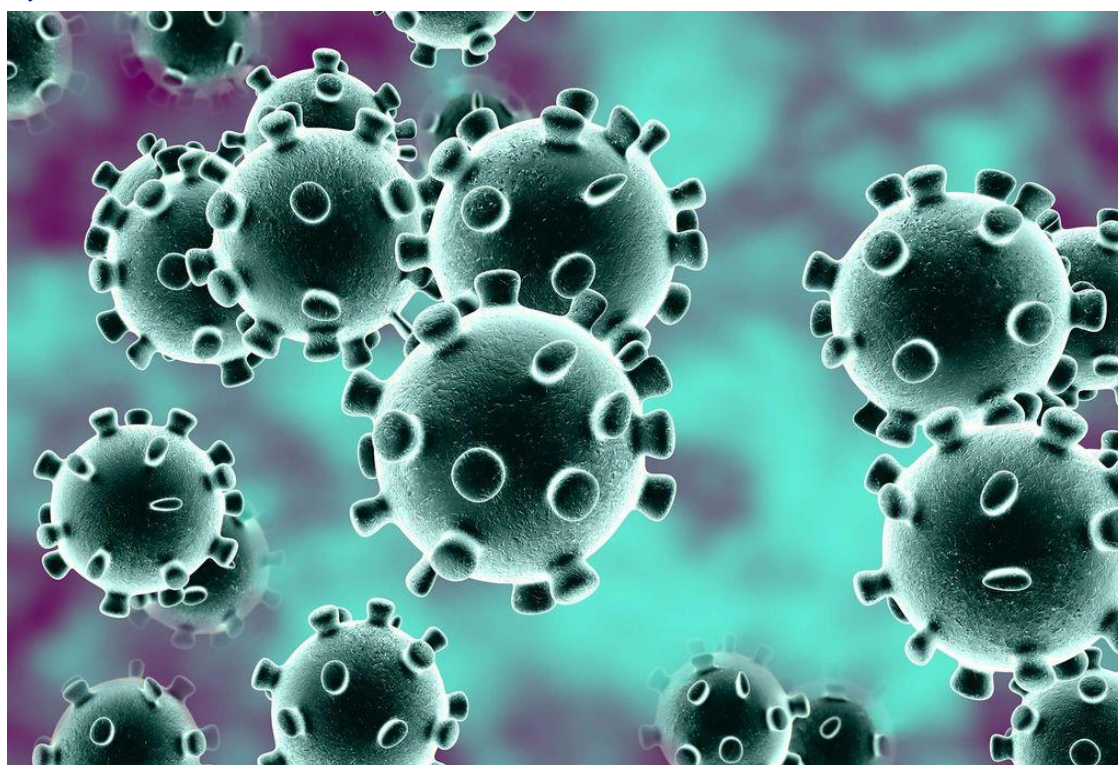
Pred korona virusom se lahko zaščitimo z nošenjem mask.

Upošteevamo pravila in kašljamo v rokav ali robec.

Ne družimo se s prijatelji, ampak ostanemo DOMA.

Hodimo na pohode v naravo sami, v primeru da gre zraven še kdo, moramo imeti varnostno razdaljo 1 metra.

Da ostanemo zdravi, moramo piti veliko čajev ter sokov (priporočljive so limone in limone).

Patricija Repas Kričej, 7. a

Tia Aliesha Kranjc, 8. b

Haj!

Kaj je zdaj?

Kaj dogaja?

Korona virus nam vsem nagaja.

Vsi zelo žalostni smo,

ker brez vavate in končnega izleta ostali smo.

Šola nam ni več zabava,

saj doma je zdaj vsa moja družba prava.

Zdaj doma gulimo pisalne mize,

dokler ne pridemo iz krize.

Učitelji z nami zadovoljni so,

ker se z nalogami tako trudimo.

Čeprav je zunaj lepo vreme,

nam šola ni v nobeno breme.

Vsi ministri glave skup tiščijo,

da virus hitro ukrotijo.

Ko pa se vse umiri,

na izlet pojdemo mi.

Neža Cesar

Tia Aliessa Kranjc, 8. b

Nikoli si nisem mislila, da se mi bo zgodilo kaj takega. Ljudje hodijo z maskami in rokavicami po ulicah, ne smemo iz hiše, po poročilih poslušamo, kako so se postrili ukrepi. Nikoli si ne bi mislila, ampak prav pogrešam šolo, pogrešam prijatelje, zabavo in druženje. Ko pogledam po ulici, se mi zdi kar grozljivo, kot bi »vesoljci« hodili po ulici. Vsako jutro vstanem in si rečem: »Ojoj, pozabila sem vstati, imam pa ja pouk!« Nato se spomnim, da res ni pouka. Upam, da je to samo nočna mora, ampak žal ni, to je resničnost in moramo vsi ljudje pomagati pri tem, da bo te more čimprej konec. Upoštevati moramo pravila, ki so nam dana ter ostajati doma.

Ida Kalčič, 9. a

Marija Kričej, 7. a

Najprej se zbudim okoli 8. ure zjutraj. Potem vstanem, se oblečem, pojem zajtrk ... Potem se odpravim na spletno stran šole v spletno učilnico ter začnem s šolskim delom - z reševanjem, zraven pa se pogovarjam s prijatelji. Ko končam, pospravim, če je treba, pomagam po hiši ... Potem imamo kosilo. Po kosilu se z družino odpravimo na sprehod v gozd ali na naš vikend. Tam smo praktično cel popoldne. Zvečer se vrnemo domov, to je čas za sproščanje. Po navadi gledamo TV (poročila) in se družimo. Okoli 11. ure se odpravim v posteljo in tako izgleda moj delovni dan.

Teja Gracelj, 7. a

Tia Aliesha Kranjc, 8. b

Pri nas doma je vse v redu. Veliko delam za šolo, hodim na sprehode (bolj sam ali z mamo) in se igram z bratom Ožbijem. Malo že pogrešam šolsko okolje in sošolce. Hvala, učiteljice, ker nam pomagata in se trudite za nas!

Gal Večko, 8. a

Tia Aliasha Kranjc, 8. b

Zgodilo se je to, kar se še ni nikoli. Svet se je ustavil. Ne smemo v šole, na avtobuse, na stadione, v kinodvorane, na koncerte, ne smemo se družiti s prijatelji ...Vsakdo nas lahko okuži. Drug drugemu smo postali nevarni.

Vsakega zla je enkrat konec in želim si, da bi ta zoprni virus nekega dne izginil. S skupnimi močmi, z razumevanjem in s potrpežljivostjo moramo to doseči. Mogoče pa bomo spoznali, da je treba ceniti vse, kar nam je dano in kar imamo na razpolago.

Urban Butolen, 8. b

Zdravo! Pišem vam iz udobja svojega doma. Moram vam povedati, da bi bila veliko raje v šoli kot pa tukaj, saj nam pri delu pomagajo učitelji, mentorji. Hkrati pa tudi pogrešam svoje prijatelje, sošolce. Sicer je komuniciranje malo težje, a nam še kar uspeva.

Maruša Sedovnik, 9. b

Neža Ferk, 7. r.

MOJ DAN V KARANTENI

Ob osmih zjutraj mi budilka zazvoni,
na mizi se topel zajtrk že hladi.
Se oblečem in pospravim,
nato se s svojim psom na jutranji sprehod odpravim.

Hodiva vsak dan, ne glede na sneg, sonce, mraz ali veter,
naju ne prestraši noben termometer.
Po poti vedno isti se sprehajava,
bližnjice vedno nove spoznavava.

Ko vrnem se, začne se šola mi domača,
maile mi vsaka učiteljica pridno vrača.
Kodo za dokumente na pamet že znam,
polno dela dopoldne imam.

Ob enih pokliče me mama na kosilo,
umijem si roke in uporabim milo.
Mama kuha nam vsak dan dobrote,
ki jih rada imam.

Po kosilu pomagam pri posodi,
medtem ko mama po dnevni sobi s sesalcem hodi.

Nato na kavču kratek počitek traja,
medtem poslušam se moja pianistična vaja.

Ob treh pride naš ata iz službe,
vedno govori, da ima veliko gužve.

Umije si roke in uporabi milo,
nato mu mama postreže kosilo.

Prestavim se iz dnevne v svojo sobo,
tam tudi preživljam to grozno dobo.
Hitro se spravim v posteljo in se zavijem,
s filmi in serijami dolgčas ubijem.

Skrbim za telo, da se ne bi okužila,
mama in brat se mi pri telovadbi ob petih pridružita.

Pogosto nas cela telesa bolijo,
a to le pomeni, da se naše mišice krepijo.

Ko končamo, se grem umiti
in direkt nazaj v posteljo zaviti.
Vmes mama sobo mi prezrači
in naš pes za hrano prosjači.

Po večerji skupaj vse pospravimo
ter se nazaj na kavč odpravimo.
Skupaj gledamo večerni program,
čeprav se jaz raje odpravim drugam.

Tako preživim v sobi še večer,
saj tam imam svoj mir.
Ob pol enajstih ugasnem luči
ter počasi v postelji zaprem oči.

Nika Pandev, 9. b

Neža Ferk, Pogled na prazne ulice

Neža Ferk, Tudi avtomobili samevajo

MOJ »KORONA DAN«

Pandemija korona virusa je močno spremenila ne le moj tempo življenja, ampak tempo celotne države. Občutek imam, da se čas vrti počasneje in kar naenkrat imamo čas drug za drugega.

Zbudim se ob pol deseti uri, se umijem, počešem, oblečem in pripravim na pouk. Skupaj s sestro Kajo šolske obveznosti opravljava v kuhinji, ki je za določen čas ob določenih urah postala najina učilnica. Mama nama veliko pomaga pri učni snovi. Šola mi vzame štiri do pet ur dnevno, razen v soboto in nedeljo, ko sta šole prosta dneva. Po »pouku« grem po navadi nazaj v posteljo in preživim nekaj časa s svojim telefonom. Kadar pa je lep dan, to izkoristim in ga preživim pred hišo, najpogosteje s svojim mačkom Mikijem. V hiši mi družbo dela kuža Sky, ki se rad »carklja« in igra z mano. Mama naredi kosilo približno ob tretji uri popoldne. Vsi se zberemo za mizo in v miru kosimo. Po kosilu je čas za še kakšno šolsko obveznost in čas, ki je namenjen samo meni. Proti večeru napoči družinski čas. Takrat igramo družabne igre ali pa si naredimo kino večer. Spat hodim nekoliko kasneje kot pred epidemijo, nekje okrog enajste ure.

Srečo imam, da z družino živimo v naravi. Nihče izmed nas nima občutka, da bi bile kakšne stroge omejitve zaradi korona virusa. V tem času se naša družina še bolj povezuje. Vesela sem, da sem okusila šolanje na daljavo in moram reči, da mi je zelo, zelo všeč.

Miša Salčnik, 9. a

MOJE MISLI O DELU DOMA

Za nami je že tretji teden učenja na daljavo. Na začetku sem se ukrepa o zaprtju šol razveselil in kmalu obžaloval, ko sem ugotovil, kaj ta za vse nas pomeni. Zjutraj rad malo dlje spim, potem se najem in začnem s šolskim delom. Skušam redno opravljati obveznosti, a mi kljub temu kakšna snov tekočega dne ostane za naslednjega. Za sprostitev vmes opravi obveznosti športa, nato nadaljujem z reševanjem nalog, zapisovanjem snovi, poslušanjem besedil ... Redno sem v stikih s sošolci, prijatelji, starimi starši, saj mi tako dan prej in bolj veselo mine. Upam in želim, da se stvari čim prej uredijo, da lahko končno grem spet v šolo in da se pouk na daljavo zaključi. Komaj čakam, da se vidim s sošolci, grem na trening, k babici in dedku, na igrišče ...

Pozdravljam vas s prošnjo, da skrbimo zase, drug za drugega in ostanemo zdravi.

Adrian Jandrič, 7. a

Tia Aliesha Kranjc, 8. b

**Spet nov dan,
ampak nikjer drugje kot doma.**

**V izolaciji vsi čepimo,
ker korone se bojimo.**

**Šola se končala ni,
ker od doma moramo delati vsi.**

**To je mučno, to je stresno,
to je psihično in resno.**

**Raje v šolo bi hodila,
ker več bi se naučila.**

**Komaj čakam, da se to konča,
saj doma je že cela klavnica.**

Alisa Merkač, 9. a

Razmišljam, kaj bi še delal in naredil,
da dolgčas bi prepodil.
Žalost se mi na obraz prikrade,
ker brez prijateljev so moje sanje prazne.
Želim si,
da ta bolezen čim prej mine,
da se vrnemo v vsakdanje rime,
da veselje spet bo zaživel med nami vsak dan
in na ustih zaigral bo nasmeh iskan.

Jaka Godec, 9. b

Med izolacijo se dopoldan učim oz. delam za šolo preko spletnih učilnic. Učno delo ni preveč zahtevno, zaradi zanimivih vaj imam najraje pouk športa. Po končanem učnem delu sledi kosilo, ki ga pripravi mama. Ker treningi juda potekajo tudi na daljavo, grem večkrat z mamo na kolo ali na sprehod v gozd. V popoldanskem času igram igrice s prijatelji preko računalnika. Šolo in svoje prijatelje že pogrešam in priznam, da učenja na daljavo nisem navajen.

Nejc Belaj, 9. a

**Ko vstanem ob sedmih,
zazeham močno,
saj šola na daljavo začela se bo.**

**Prižgem računalnik,
grem na spletno stran
in prepisujem snov iz dneva v dan.**

Ema Kordež, 9. a

Tia Aliesha Kranjc, 8. b

Vse skupaj se je zgodilo zelo hitro. Spomnim se, kako smo preko televizije in medijev poslušali in gledali o razmerah na Kitajskem, čez dobre 3 tedne v Italiji, že čez dober teden je doletelo tudi nas. Kako dobro se spomnim občutka, ko sem prvič slišala, da imamo tudi v Sloveniji prvo žrtev COVID-19. Bilo je grozno in je še zdaj. Nikoli si nisem mislila, da lahko kdaj pride v svetu do česa takšnega. Npr. brez zaščitne maske in rokavic ne smeš v trgovino oz. v javne zaprte prostore, zaprte so šole, različna podjetja so dala delavce na čakanje in še bi lahko naštevala. Najhuje meni pa je, da ne morem obiskati svojih najbližjih - babic, dedkov, tet, stricev in seveda prijateljev.

Doma smo petčlanska družina, tako da imam vedno kaj delati. Ampak kaj pa starejši ljudje, ki nimajo nobenega? Jaz osebno se počutim zelo grozno, saj sem prej do 6-krat na teden trenirala namizni tenis, bila v šoli, se družila s prijatelji. Pa ne samo to. Vso osnovno šolo sem čakala na dan, ko se bo naša generacija udeležila prvih plesnih vaj, skupaj načrtovala program za valetu in dan, ko bomo zaključili osnovno šolo in se podali novim dogodivščinam naproti. Kot trenutno kaže, tega dneva ne bomo dočakali. Ampak kot pravijo, upanje umre zadnje. Želim, da se sredi maja ali vsaj junija vrnemo v šolske klopi in skupaj preživimo še zadnje »osnovnošolske dni«. Kdaj se bomo spet videli, saj vse že zelo pogrešam?

Svoje dni pa zdaj preživljam nekako tako. Zjutraj vstanem, se najem in grem delat za šolo. Ko končam, imamo po navadi že kosilo, zato pomagam mami pripraviti mizo. Po kosilu gremo na zrak, na srečo živimo izven mesta. Zvečer se vrnemo v hišo in preden grem pod tuš, naredim še vaje za moč (namesto treninga). In tako je moje življenje že tri tedne. Virus nam je obrnil vse na glavo. Včasih res ne vem več, kaj naj počnem. Sobo imam pospravljeno, za šolo imam vse narejeno in hiša je pospravljena kot še nikoli. Zato upam, da bo lepše vreme, da virus hitro izgine, kot je prišel, da se bomo lahko vrnili nazaj v normalno življenje.

Polona Horvat, 9. b

Tia Aliesha Kranjc, 8. b

Zaradi situacije, ki je nastala, mi ni lahko. Vesela sem, da imam ob sebi družino, vendar zelo pogrešam svoje prijatelje. Občasno mi je dolgčas in razmišljam, kako bi bilo, če ta virus ne bi obstajal. Pogrešam druženje s prijatelji ter aktivnosti, ki bi jih lahko počela. Kljub dolgočasju pa vendarle najdem kakšno aktivnost, ki jo počnem doma (pomagam mami v kuhinji ali pri kakšnih hišnih opravilih, da mi čas hitreje mine). Na nekakšen čuden način pogrešam šolo ter nekatere učitelje, ki nas med šolsko uro malo nasmejijo.

Maruša Poredoš, 9. b

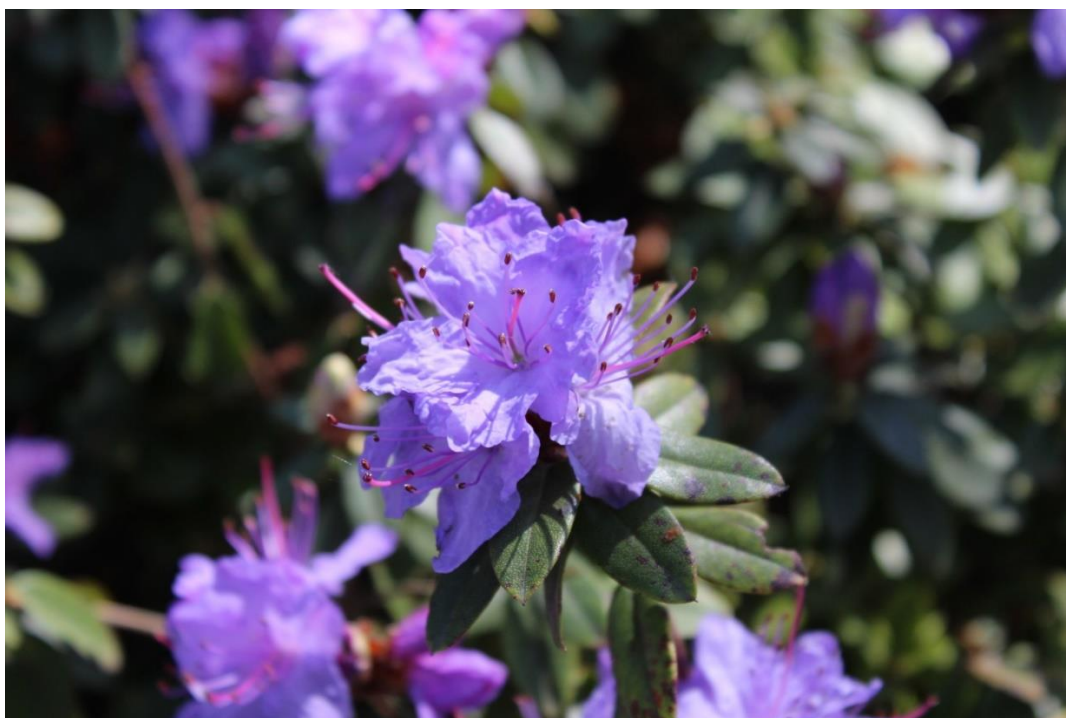
Pri nas doma že vsi gremo počasi drug drugemu malo na živce. Komaj čakam, da se vse normalizira in se bom lahko dobil s prijatelji, hodil ven brez omejitev ter imel normalen pouk, saj se je težje učiti sam, tudi nimam dovolj časa sam zase, ker starši mislijo, da bom sedaj skoraj ves dan porabil za učenje, tako da sem pod konstantnim pritiskom. Komaj čakam, da bom imel čas zase in za svoje hobije ter da bom lahko obiskal stare starše. Že načrtujem, kaj vse bom počel med počitnicami po karanteni. Upam, da nam bodo vsaj avgusta pustili iti iz države, da bom lahko obiskal prijatelje iz Češke. A verjetno so to le sanje. Želim iti k starim staršem na Brdinje, kjer bomo končno lahko zgradili majhno kovačijo, da se bom učil kovati ter ustvarjati, saj me to veseli. Z Anžetom in Klemnom tudi načrtujemo, da se bomo dobili in skupaj gledali filme, igrali videoigre in se na splošno imeli super. Po mojem se ne bomo ravno veliko naučili glede življenja po tej karanteni, saj je bilo na svetu že veliko epidemij. Edino kar se ljudje naučimo, je, katera zdravila in cepiva so za kaj uporabna. Seveda, naučili se bomo drugačnega učenja, sprejemanja drug drugega in drugačnega življenja v družini.

Aljaž Krivograd, 8. b

Tia Aliesha Kranjc, 8. b

Tia Aliesha Kranjc, 8. b

ŽALOSTNI OTROCI IN ZAPRTA IGRIŠČA

Bila so igrišča polna otrok,
smeh se je slišal povsod naokrog.
Tobogan, gugalnica, igračka vsaka,
imela je svojega junaka.
Gor in dol, sem ter tja,
radosti bilo je do neba.

Mamice pa na klopeh so pazile,
da njihove bučke ne bi prask dobile
in bi se prijateljstva med seboj naučile.

A zdaj dosegel nas je virus hud,
igrišča odel v temen obup.

Igrala samevajo - otroci pa doma žalostno prepevajo:

**VIRUS, VIRUS ODIDI ŽE STRAN,
DA ZOPET S PRIJATELJI NA IGRIŠČIH
LAHKO SI BOMO KRAJŠALI DAN.**

Špela Preglav, 7. a

Tudi igrala ob šoli samevajo.

Špela Preglav, 7. a

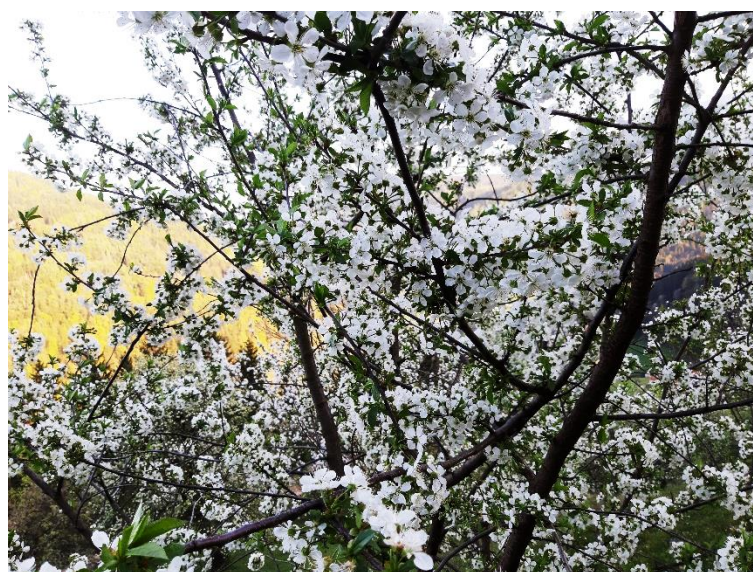
Tia Aliasha Kranjc, 8. b

16. marca smo vsi šolarji zapustili šolske klopi zaradi karantene, ki je posledica novega koronavirusa SARS-CoV-2. Da bi se pouk nadaljeval kolikor toliko normalno, se snov učimo doma. Naše učiteljice nam preko spletne učilnice in e-pošte dajejo natančna navodila za delo na daljavo, ki je popolnoma drugačno kot sicer v šoli. Delo poteka tako, da na spletu najprej obiščemo šolsko spletno stran in odpiramo dokumente po predmetih, ki jih imamo tisti dan na urniku. Rešujemo vaje v delovnih zvezkih, se učimo snov iz učbenikov, brskamo po danih spletnih straneh, gledamo različne kratke filme, ki popestrijo učne ure, poslušamo posnetke ... Določene rezultate svojega dela in ustvarjanja moramo ob koncu dela poslati svojim učiteljicam, ki z nami z veseljem sodelujejo in nas spodbujajo. Občasno se tudi slišimo in vidimo preko video povezav. Prav tako so na voljo naloge za priseljence, izbirne predmete, podaljšano bivanje, razni nasveti glede virusa ...

Čeprav je takšen način sodelovanja med učitelji, učenci in starši drugačen, je zanimiv in vsekakor nova izkušnja za vse udeležence v učnem procesu. Vsi pogrešamo normalno obiskovanje šole in upava, da se bodo razmere kmalu umirile. **Vsem želiva, da ostanete zdravi.**

Lana Lampret in Rene Navodnik, 9. b

Špela Preglav, 7. a

POUK NA DALJAVO PO USTALJENEM URNIKU

3. 4.

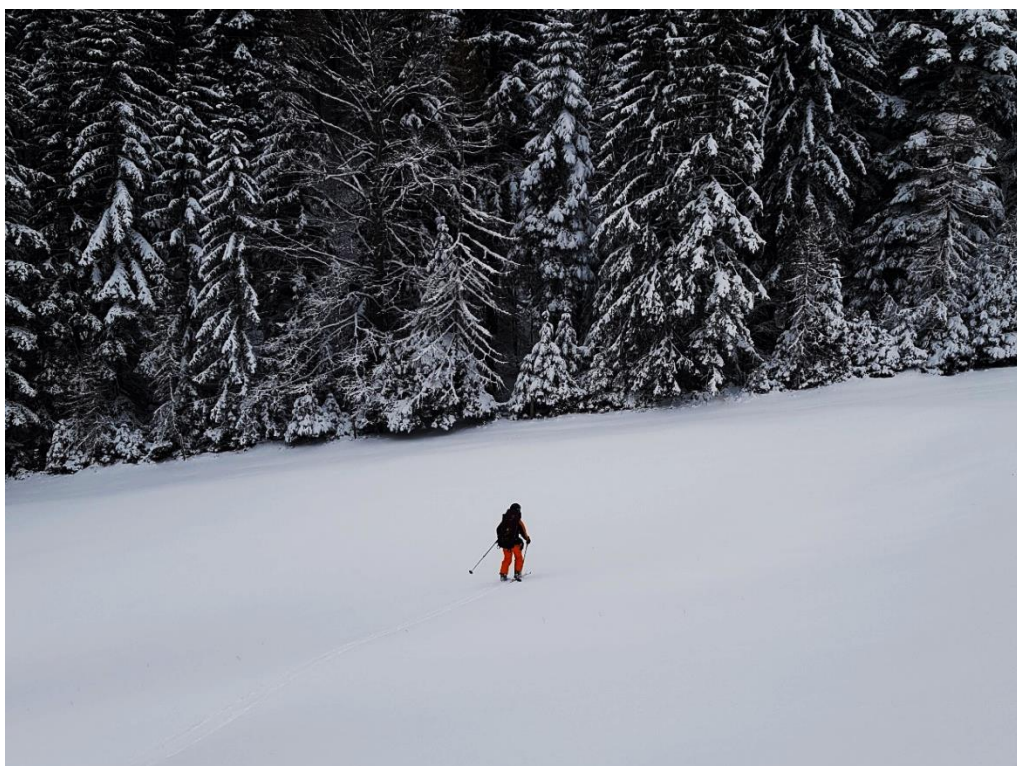

2020

NOČ GEOGRAFIJE, 3. april 2020

V počastitev geografije smo tudi na OŠ Prežihovega Voranca sodelovali v fotografskem natečaju z naslovom **MI V POKRAJINI**. Sodelovalo je 15 OŠ s 47 fotografijami. Društvo učiteljev geografije Slovenije je razglasilo najboljše mlade fotogeografe in med njimi je s fotografijo, imenovano **IZGUBLJEN**, dosegel odlično **3. mesto Miha Vetter**, učenec 9. a naše šole.

Zmagovalne fotografije bodo poslane tudi na Mednarodni organizacijski odbor EUGEO (Zveza geografskih društev Evrope), kar predstavlja posebno promocijo Slovenije v svetu.

Miha Vetter, iskrene ČESTITKE!

Mentorica: Simona Uranc, prof.

9. 4.

7. aprila je DAN ZDRAVJA. Za svoje zdravje moramo skrbeti sleherni dan (poskrbimo za zdrav življenjski slog,

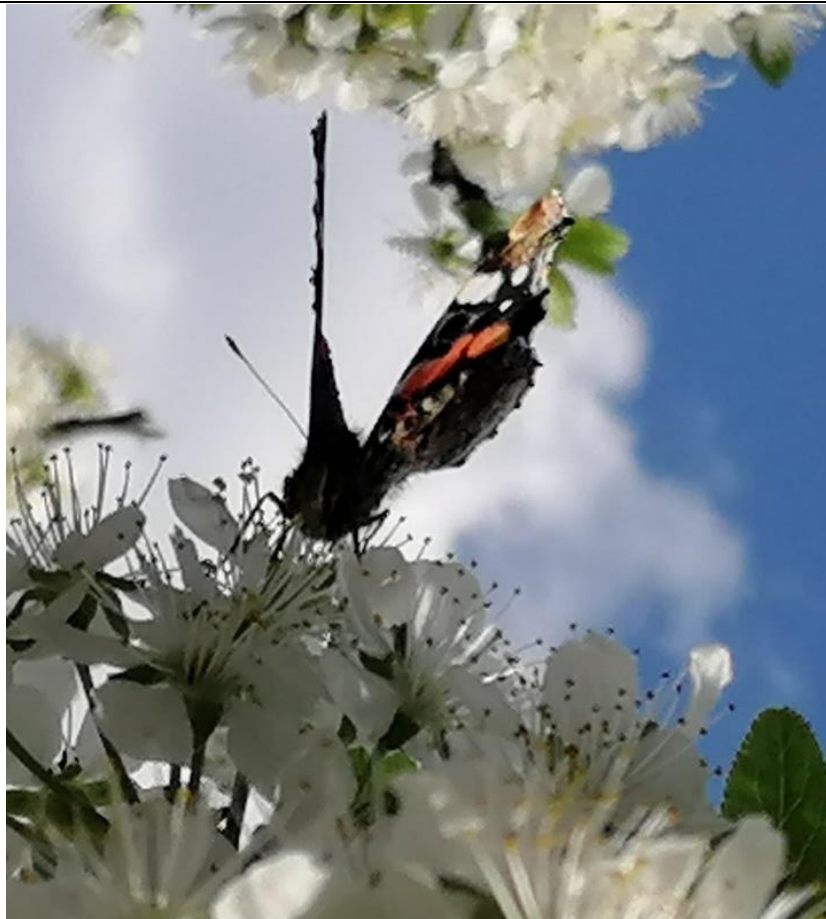
da se gibljemo in se zdravo prehranjujemo, pijemo vodo, skrbimo za počitek in čim boljše izkoristimo svoj prosti čas.

Ob koncu našega dne smo izdelali **METULJE PRIJATELJSTVA**, ki si jih lahko ogledate v posebnem kotičku naše spletne strani.

CVETOČE DREVO

Življenje kot reka teče,
kdaj pa kdaj nas s koprivo opeče.
Za to pa narava poskrbi,
da nam dušo pozlati.
Poglej te rožice cvetoče,
ki vsaka vejica več jih hoče.
To najlepši je razgled,
ki nam je za vzgled.
Žalost pride in tudi mine,
lepe stvari pa nam ustvarjajo večne spomine.

Špela Preglav, 7. a

Moj metulj je živ, zunaj na drevesu, a ga nisem ujela v letu.

*Moja domača peresnica
Učiteljica Vanja Benko*

Učiteljica Karolina Kumprej Pečečnik

V petek, 10. aprila, smo imeli **dan zdravja**. Zdelo se mi je zanimivo in prav, sploh primerno za zdaj, da **smo vsi namenili posebej en dan svojemu zdravju, ki ga v tem trenutku najbolj potrebujemo**. Tudi moja brata (sedmošolca) sta se aktivno lotila vadbe in poskrbela za **ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU**.

Lana Lampret, 9. b

SNOP ALI PRASLC

Že kot majhen fant sem rad gledal, kako dedi za cvetno nedeljo plete snope. Rekel jim je praslci. Letos pa sem snop naredil sam, ker smo se umaknili v Šentanel in smo lahko veliko v naravi. Pri sosedu sem narezal veje ive in jih odnesel domov. Zložil sem jih v šopek in jih zvezal s tanko vejo. Paziti sem moral, da se je veja lepo trdo ovijala ter da sem konec spretno podpletel, da se ne bi vse razvilo. Snop mora imeti tri obročke in na najvišjem sem zataknil pušpan. Veje sem lepo razporedil, da je dobil snop lepo obliko. Ponosen sem na svoj prvi snop, ki sem ga tudi fotografiral za vas.

Urh Britovšek, 7. a

VELIKA NOČ LETOS PRI NAS DOMA

Velika noč je najpomembnejši krščanski praznik, ko praznujemo vstajenje Jezusa Kristusa. Teden pred tem praznikom se imenuje sveti teden. Prične se s cvetno nedeljo, to je zadnja nedelja preden nastopi velika noč. Takrat verniki v cerkvah blagoslovimo oljčne vejice ali butare (snope). Verjamemo namreč, da nas to blagoslovljeno zelenje čez leto varuje pred udarom strele, odganja bolezen in povečuje plodnost. Velika sobota je dan, ko verniki v cerkvi blagoslovimo velikonočne dobrote. V košari, okrašeni s cvetjem in velikonočnimi prtički v cerkev nesemo jedi, ki predstavljajo simbol krščanskega praznika. Naslednji dan sledi velikonočni zajtrk. To je predvsem družinski dan, kjer se ob velikonočnih dobrotah zberemo prav vsi člani družine. Jedi, ki predstavljajo simbol velike noči in se blagoslavljujejo na veliko soboto, so:

RDEČI PIRHI simbolizirajo kapljo Kristusove krvi,

HREN simbol žeblija, s katerim so Kristusa pribili na križ,

POTICA simbolizira Kristusovo trnovo krono,

JAJCA so simbol pomladi, oznanjujejo novo življenje,

KRUH predstavlja življenje,
CVETJE je simbol za Jezusovo vstajenje od mrtvih.

Letošnje leto pa je praznik velike noči potekal malo drugače. Zaradi epidemije nismo mogli na blagoslov v cerkev, zato smo pri nas opravili blagoslov doma. Vsi skupaj smo se zbrali pred TV-zasloni in sodelovali pri sv. maši. Ob blagoslovu snopa, ki smo ga z očetom izdelali dan prej iz vej ive, ga okrasili s pušpanovimi vejicami in barvnimi trakovi, ter blagoslovu jedi, ki smo jih skupaj z mamo skrbno pripravili za ta posebni dan, smo tudi doma sami z blagoslovljeno vodo blagoslovili svoj snop in velikonočna jedi. Oče pa je z blagoslovljenimi vžigalicami zunaj prižgal velikonočni ogenj, ki je znamenje zmage luči nad temo, topline nad mrazom in življenja nad smrtjo.

Kot zanimivost pa vam povem še to. Našla sem podatek, da za veliko noč vsako leto izdelajo več kot 90 milijonov čokoladnih velikonočnih zajčkov (čeprav točno ne vemo, kakšen simbol predstavlja zajček ob tem prazniku).

Zapisala in fotografirala: Špela Preglav, 7. a

12. 4.

PRAZNIK OBČINE RAVNE NA KOROŠKEM

**Trenutno štejejo na vseh področjih življenja največ
ZDRAVJE, LJUDJE in DOBRA DELA ...**

**Preberite, kdo prejme letos nagrade in priznanja za
svoje delo na različnih področjih delovanja v naši občini**
[https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/FMfcgxwHMsNLXINvqd
LNTtqzqXRcpHXw](https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/FMfcgxwHMsNLXINvqdLNTtqzqXRcpHXw).

Iskrene čestitke vsem.

13. 4.

VELIKONOČNI PONEDELJEK

Pri nas doma smo kristjani, velika noč pa je največji krščanski praznik. Za nas je tudi družinski praznik, saj se običajno vsi zberemo ob praznično pogrnjeni mizi.

Letos so bili ti prazniki drugačni kot običajno, saj se ne morem družiti s sorodniki.

Na veliko noč so se ljudje nekoč, in prav tako se dogaja tudi danes, pripravljali v postnem času, ki poteka od pepelnične srede do velikega petka. Post pomeni odrekanje od stvari, ki so nam pomembne. Ne gre samo za hrano. Lahko je opustitev neke slabe navade. To je neke vrste notranja priprava na veliko noč. Tudi navzven se pripravljamo, počistimo in okrasimo hišo ali stanovanje.

Na cvetno nedeljo, teden pred veliko nočjo, pripravimo snop in ga nesemo v cerkev na blagoslov. Za praznovanje velike noči pripravimo tradicionalne jedi, kot so meso, običajno kos šunke, jajca, hren in kruh. Ne sme manjkati potica in ob tem pobarvana jajca - pisanice ali pisanke.

V soboto običajno z babico nesem košaro teh dobrot k žegnanju v cerkev (letos je to odpadlo). Ko sem bil majhen, sem vedno nesel svoj mali cekar, v katerega je mama dala pomarančo, kakšno pisanico in čokoladnega zajčka. Običajno nas je zvečer vedno obiskal moj boter - goti in mi prinesel pisanko. Ker se redkeje vidimo, poklepeta, skupaj jemo in pijemo. Zelo je zabavno in je lepa tradicija. A tudi ta obisk je letos splaval po vodi.

Na veliko noč zjutraj je obvezen obisk maše. Na Ravnah je bila vedno najprej procesija ob spremljavi Pihalnega orkestra Ravne. Letos bi lahko tudi jaz igral, a procesije ni bilo. Potem doma sledi »žegen«, kar pomeni zaužitje jedi, ki smo jih prejšnji dan nesli k blagoslovu. Popoldanski čas smo običajno vsako leto v krogu širše družine preživeli pri gotiju na kmetiji, kjer smo klepetali, se igrali, jedli domače pecivo in orehovo pogačo z rozinami, skratka se vedno imeli lepo.

Letos je bilo vse drugače. Nismo nesli snopa, ki nam ga vsa leta pripravlja dedijev prijatelj. Nismo nesli k žegnu, saj žegnanja v cerkvi ni bilo. Blagoslov jedil smo gledali kar po televiziji (videl sem našega prejšnjega kaplana Jureta), botra tokrat ni bilo, saj so obiski prepovedani, velikonočne maše in igranja orkestra ob procesiji tudi ni bilo, ker je bila procesija prepovedana.

Smo pa počistili in okrasili hišo, pripravili pisanice in ostala jedi. V petek smo imeli post. Na veliko noč smo z bico in dedijem zjutraj skupaj jedli žegen, ker živimo v isti hiši (jaz samo potico, ker ne maram mesa in hrena). Tudi kosilo je bilo praznično, v krogu cele družine.

Prazniki in nedelja so bili skoraj kot vsak navaden dan. Prvič nisem doživel prazničnega vzdušja. Upam, da bo naslednje leto zopet normalna situacija in bomo lahko praznovali tako, kot smo navajeni.

Zapisal in fotografiral: Matej Petek, 8. b

Še ko se ozrem v nebo, vem, da je velika noč.
Lep pozdrav vsem in ostanite zdravi.

Neža Ferk, 7. b

Priprava dobrot - peka velikonočne potice, šarteljnov,
kruha, barvanje jajc ...

Špela Preglav, 7. a

Nejc Pori, 8. b

Marija Kričej, 7. a

**TEHNIŠKI DAN 5. c-razreda (7. 4. 2020)
PRAZNIČNE NAVADE IN OBIČAJI (PEKA ob VELIKI NOČI)**

Miha Mozgan

OKRASKI IZ SLANEGA TESTA

Aljaž Abraham

PEKA KRUHA

- ✓ Najprej sem si pripravil sestavine.
- ✓ Naredil sem kvašo in pustil 10 minut vzhajati.
- ✓ Kvašo sem vлил v moko, dodal vodo in premešal z mešalnikom.
- ✓ Testo sem dal na pomokano podlago, ga pregnetel in pustil 20 minut vzhajati.
- ✓ Testo sem razdelil na dva dela, ponovno pregnetel in pustil vzhajati še 20 minut.
- ✓ Testo sem dal v pekač in pustil vzhajati 20 minut.
- ✓ Pečico sem ogrel na 200 °C in dal peči za 20 minut.
- ✓ Ko je bil kruh pečen, sem ga zavil v krpo.

Pečenemu kruhu sledi še barvanje jajc

Vid Prosenc

Zbrala: Jožica Štavdekar, razredničarka 5. c

17. 4.

KULTURNI DAN - gledališče V DUHU ČASA

6.-9. r.

15. 4. 2020 smo imeli virtualni kulturni dan. Na Youtubeu smo si ogledali gledališko predstavo z naslovom V duhu časa, ki jo je pred nekaj leti (2016) zaigrala gledališka skupina OŠ Koroških jeklarjev Ravne na Koroškem. Takrat smo si jo v Kulturnem centru tudi v živo ogledali. **Dan je bil zanimiv, ampak boljše bi bilo sigurno v živo.**

Rene Navodnik, 9. b

Spomnim se, ko smo si šli to igro pred leti ogledat. Obakrat mi je bila všeč, saj govori o javorniškem gradu, ima novo zgodbo in se ne ponavlja kaj starega. A tu je še dobra stran: ni bilo pouka.

Aljaž Krivograd, 8. b

Današnji **KULTURNI DAN** je bil zelo zanimiv, saj smo prvič preizkusili ter uspeli opraviti kulturni dan na daljavo. Sicer bi bilo lepo ta dan preživeti s svojimi sošolci, prijatelji ter z učitelji, a kljub temu sem uživala ob sprehodu skozi čas gledališča.

MNENJE O IGRI

Igra se mi je zdela zelo pomembna za današnjo mladino. Zakaj? Ker ti na zabaven in poučen način razloži, da obstajata dve plati življenja, temna in svetla. Lepo je bilo videti, da ti prijatelji lahko pomagajo priti iz težkih, temnih časov. Lepo pa je bilo tudi videti, da **še obstajajo ljudje, ki želijo ohraniti našo - slovensko kulturno dediščino.**

NADALJEVANJE IGRE

Bend bi postal svetovno znan, ampak bi še vedno našel zavetišče v gradu. Duhec bi postal mentor mlajših generacij ter jih poučeval o tistem času, bendu, obnovi gradu oz. nasploh o takratnem življenju.

Maruša Sedovnik, 9. b

Upam, da si bom lahko to igro še kdaj v živo pogledal.

Nejc Pori, 8. b

Predstava *V DUHU ČASA* mi je bila všeč. Na nek način je bila tudi poučna. Všeč mi je bilo, ko so učitelji pustili, da mlada skupina vadi v prostorih šole in ne v starem zapuščenem gradu.

Žiga Šapek, 8. b

Odlična, zanimiva predstava, v kateri so igralci prikazali javorniški grad kot pribežališče mladih zasvojenecv. **Zelo mi je bila všeč njihova vizija o prenovi gradu Javornik, ki je na žalost še vedno črna točka naših Raven.**

Kulturni dan mi je bil super. Neka nova, zanimiva izkušnja.

Zara Kumer, 8. b

KULTURNI DAN (na daljavo) - ogled posnetka gledališke predstave *V duhu časa*, ki so jo pred leti odigrali učenci OŠ Koroških jeklarjev. Igra mi je bila všeč, saj je bil scenarij zelo inovativen, tudi igralci so bili odlični. **Všeč mi je tudi, da je bila na koncu originalna glasbena točka.** Vmes me je občasno zmotilo, da kakšne besede nisem dobro slišala. Moje mnenje o predstavi je pozitivno in priporočan ogled na Youtube.

Nika Pandev, 9. b

Vsebina igre ti da misliti o obnašanju. **Mislim, da je nauk zgodbe, da se v nečem slabem vedno najde kaj dobrega.**

Julia Kompan, 8. a

Predstava *V duhu v časa* se me je zdela zanimiva. Najbolj všeč mi je bil bend in njihova zamisel, da bodo storili nekaj dobrega v svojem življenju ter ustvarili bend.

Maruša Poredoš, 9. b

Ob kulturnem dnevu ...

6. a

Predstava je bila zelo poučna. Dobro si si lahko predstavljal življenje v srednjem veku. Na začetku predstave sta mi bila duhca zelo smešna.

Erika Volker

Predstava je zanimiva, ker govori o rešitvah problemov.

Nuša Hober

Všeč mi je bilo, da so predstavili javorniški grad, ki je že tako dolgo zapuščen.

Lara Kumprej

Kulturni dan na daljavo je bil zabaven. Ponovili smo gledališki bonton, ki je zelo pomemben.

Hana Mlakar

V igri se prepletata preteklost in sedanost. Zgodbo pripovedujeta mali in veliki duh, kar je zagotovo bolj zanimivo, kot če bi pripovedoval človek. *Benjamin Jošt*

Zgodba je zabavna.

Anja Rožen

7. a

Igra je zelo zanimiva, saj nosi dobro sporočilo. Vedno moramo najti rešitev in »iti na sonce«.

Lana Larisa Ilić

Predstava mi je bila všeč, ker prikazuje domišljjsko ustvarjalnost avtorja besedila.

Jernej Isak

Kulturni dan na daljavo mi je bil všeč, a še ljubše bi mi bilo, če bi bili s sošolci na ta dan skupaj.

Lena Gerdej

Kulturni dan je bil res super. Ponovili smo gledališki bonton in še predstava je bila zelo zanimiva. Lahko bi ponovili.

Jaroš Kališnik

Kulturni dan se mi je zdel zanimiv. Naučil sem se novih stvari in včasih prija učenje na sproščen način.

Adrian Jandrič

Všeč mi je bilo, da so se v igri odvijale tri zgodbe: ena o duhovih, druga o mladostnikih, ki so v gradu popivali, in tretja o dvorjanih, ki so včasih živeli na gradu.

Benjamin Kolenc Fajt

8. a

Všeč mi je bilo, kako so se učenci odvadili slabih navad. Zelo zanimiva je bila prisotnost duhcev.

Zajo Ji

Najboljši del je bil, ko je bend na koncu pel, saj jih je bilo zabavno poslušati.

Ajdin Elkasović

Všeč sta mi bila duhca, ki sta poskrbela za humor, ki je v igri zelo pomemben.

Neža Šuler

9. a

Igra je bila odlična, saj so jo zaigrali točno tako, kot je to v resnici pri mladih.

Blaž Obretan

Igro sem si ogledala že pred leti in mi je bila zelo všeč. Ima odlične igralce in dobro zgodbo.

Ema Kordež

Lepo je prikazano, kaj se je včasih dogajalo na javorniškem gradu in kako je sedaj, ko je neobnovljen. Zelo zanimiva je bila scena, še posebej okvirji slik, ki so bili na koncu.

Alisa Merkač

Gledališka igra V duhu časa se mi zdi zelo zanimiva. Všeč so mi ti preskoki iz sedanjosti v zgodovino. Dobro je prikazano življenje najstnikov in njihove težave, s katerimi se spopadejo dandanes. Všeč mi je bil tudi konec, kako so težave rešili z glasbo.

Ema Spanžel

Najbolje zaigran je bil del, ko so igralci igrali slike in so bili ves čas pri miru. Najboljša stvar v igri je, da so prenovili javorniški grad.

Miha Vetter

V sredo smo imeli kulturni dan, nekoliko drugačen od običajnih, prilagojen izrednim razmeram. Šolanje doma mi je načeloma zelo všeč, na ogled predstave pa bi raje šla v gledališče, kjer bi predstava dobila svoj čar in igralci bi se bolje slišali.

Miša Salčnik

Bilo je zanimivo in poučno. Dobro je, da smo ponovili nekaj dejstev o gledališču.

Taja Kokošinek

Predstava mi je bila všeč. Zgodba mladostnikov je bila poučna in realna. Vzporedno dogajanje iz preteklosti pa nam je dalo pogled na to, koliko se je življenje spremenilo skozi tok časa. Pokaže nam tudi, kaj je grad včasih bil in koliko je izgubil na svoji uporabni vrednosti.

Tine Rožen

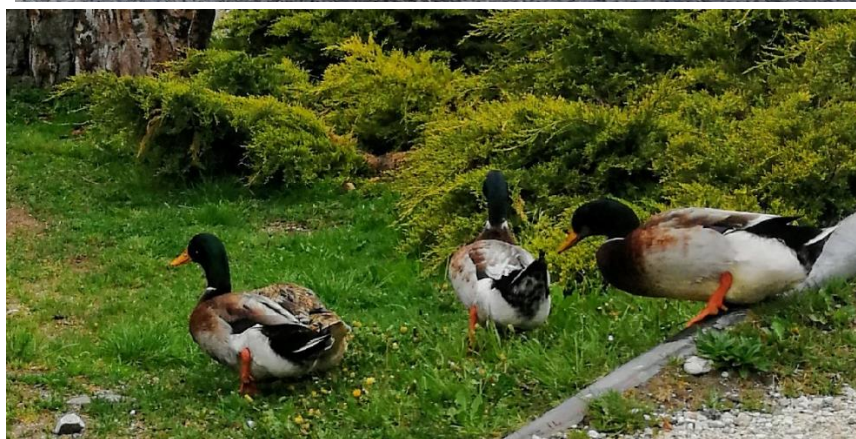
KULTURNI DAN V DUHU ČASA

- Naslov gledališke igre **V duhu časa** je zato, ker predstava nagovarja vse, ki jim ni vseeno za usodo mladih in propadanje zgodovinskih spomenikov naše lepe domovine.
- Gledališka igra se dogaja na javorniškem gradu, ponoči.
- Glavne osebe in stranske osebe so: Veliki duh, Mali duh, Šluki, Travca, Čiki; Nika, Nuša, Jasna.
- Mladi želijo obuditi željo, da se grad obnovi in da v njem zaživi novo življenje.
- Skozi celotno predstavo se pojavljata duhova, ker želita oživiti grad.
- Predstava se zaključi z nagovorom župana o tem, da se grad obnovi in da se v njem začnejo dogajati različni dogodki.

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Za igralci so postavljena okna, različne posode za smeti, ker je grad v propadanju in se pojavljajo smeti in zasvojenici okoli. ➤ Kostumi so približani času, ko so na gradu živeli graščaki. ➤ Naučila sva se, da scenograf skrbi za likovne in arhitekturne elemente, ki so potrebni za oblikovanje prostora in igre, scenarist pa piše predloge za posamezne epizode. ➤ Pri igri sodelujeta poleg igralcev, kostumografa, scenarista še režiser in koreograf (tudi tehniki, osvetljevalci, šepetalci). <p>Zgodbo bi nadaljevala v smeri, kakršno je tudi najino mnenje o predstavi, da Duhca nagovorita župana, da v naslednjih letih obnovi grad in da se v njem in neposredni okolici začnejo odvijati različni kulturni dogodki.</p> <p style="text-align: right;"><i>Aljaž in Žan Brankovič</i></p>	
22. 4.	<p>SVETOVNI DAN ZEMLJE</p> <p>NAŠ PLANET</p> <p>Če hočemo živeti, moramo razumeti, da je Zemlja edini planet, na katerem se da živet'.</p> <p>Zakaj smetimo, če to je zaman? Raje recikliraj in ne meči stran!</p> <p>Spomni se živali, jim je to všeč. Spomni se na rože, saj ne bo jih več.</p>	

Na Marsu je pretoplo,
zato živali bi težko.
Dajmo se objet'
in rešit' naš planet.

Hana Mlakar, 6. a

**Sedaj imajo tudi račke svojo svobodo in
se lahko prosto gibljejo
(jih ponekod srečaš na cesti namesto avtomobilov).**

Neža Ferk, 7. b

23. 4.

SVETOVNI DAN KNJIGE

„Branje je ena najpomembnejših stvari,
ki jih moraš obvladati,
če želiš postati vse, kar želiš.
Z branjem se razvijajo tvoji možgani.
Branje ti pomaga biti boljši v šoli.
Branje ti ponuja okno v svet.
In najpomembnejše:
zaradi branja ne boš postal le boljši učenec,
ampak tudi boljši človek.“

Neža Ferk, 7. b

23. APRIL - SVETOVNI DAN KNJIGE IN AVTORSKIH PRAVIC

23. april je svetovni dan knjige in avtorskih pravic. To je dan, ko praznujemo vsi, ki imamo radi knjige. Posvečen je promociji branja, založništva in zaščiti avtorskih pravic ter intelektualne lastnine. Svetovni dan knjige je razglasil Unesco leta 1995. S tem datumom je opozoril, da je 23. april dan mnogih literarnih obletic - na ta dan so se rodili ali umrli številni svetovno znani literarni ustvarjalci: Miguel de Cervantes, William Shakespeare, Inca Garcilaso de la Vega, Rupert Brooke, William Wordsworth, Maurice Druon, Vladimir Nabokov ...

23. 4., na svetovni dan knjige, se bo letos odvijala prav posebna **NOČ KNJIGE 2020**. V vseslovenskem projektu si želi sodelovati tudi naša šola. Vabim te, da sprejmeš **FOTOBRALNI IZZIV**.

Fotografiraj knjigo, ki jo bereš, ali svojo domačo knjižno zbirko ali pa samega sebe pri branju knjige v sobi, na vrtu, balkonu, terasi ... Pri fotografiranju uporabi svojo domišljijo.

Fotografijo pošlji na naslov simona.grabner@mail.com do konca meseca aprila.

Najbolj **domiselne fotografije** bomo objavili na spletni strani šole.
Veliko zabave ti želim!

Knjižničarka Simona

24. 4.

TEHNIŠKI DAN

6.-9. r.

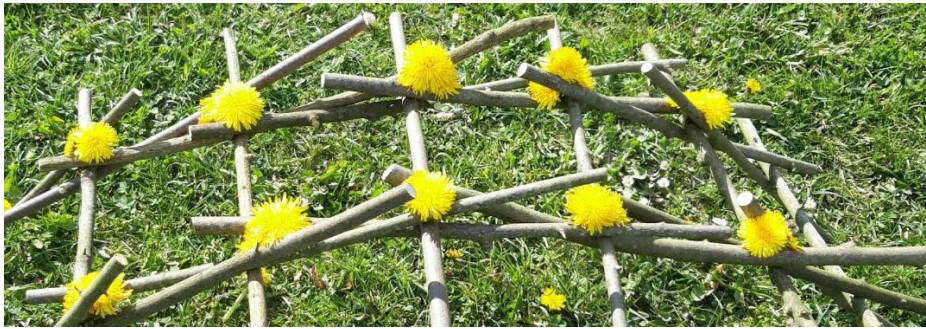
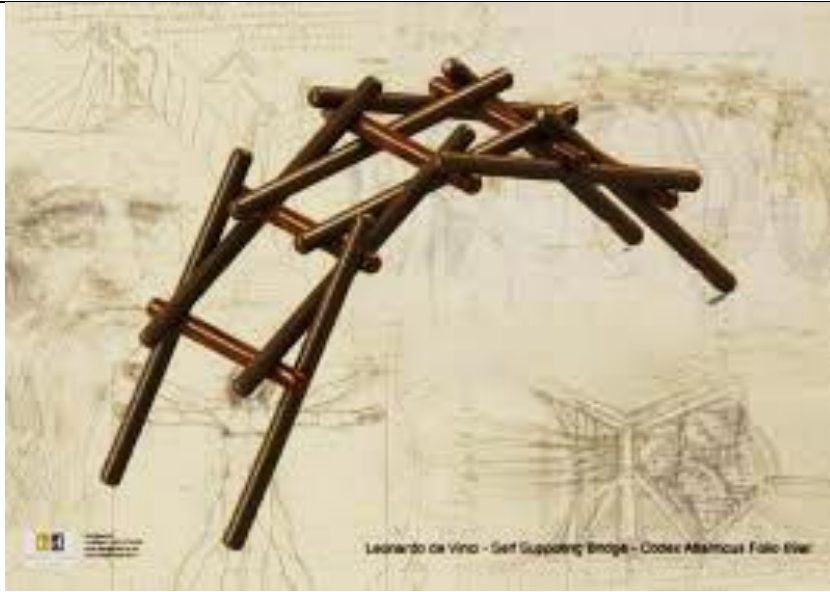
Sprehod po sobanah največjega TEHNIŠKEGA MUZEJA V BISTRI

OGLED MUZEJA, POŠTE IN TELEKOMUNIKACIJ -
SPORAZUMEVANJE
NA DALJAVO SKOZI ČAS TER OSTALE VSEBINE

DRUGI DEL TEHNIŠKEGA DNE
UČENCI IZDELAJO MOST LEONARDA DA VINCIJA

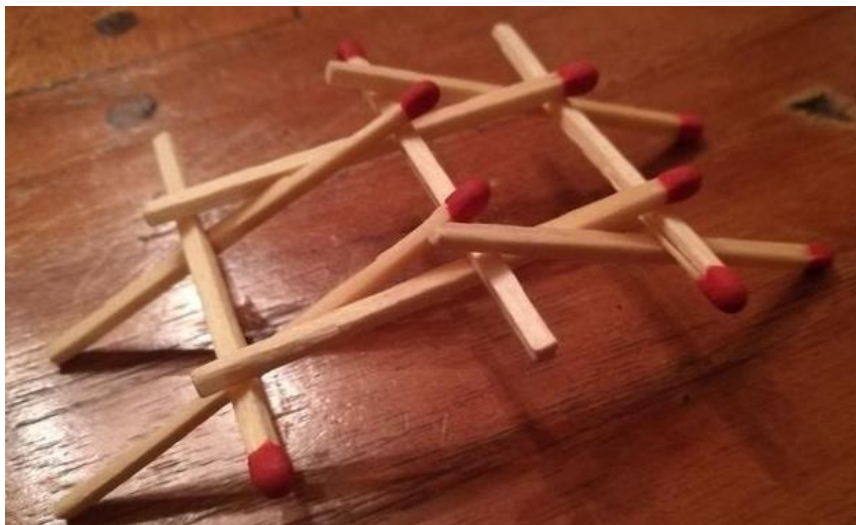
Lara Kumprej, 6. a

Ema Ranc, 6. a

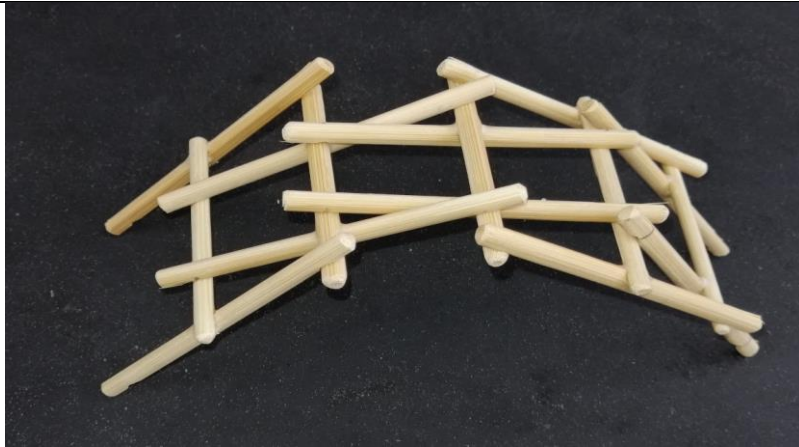

Tevž Slatinšek, 6. b

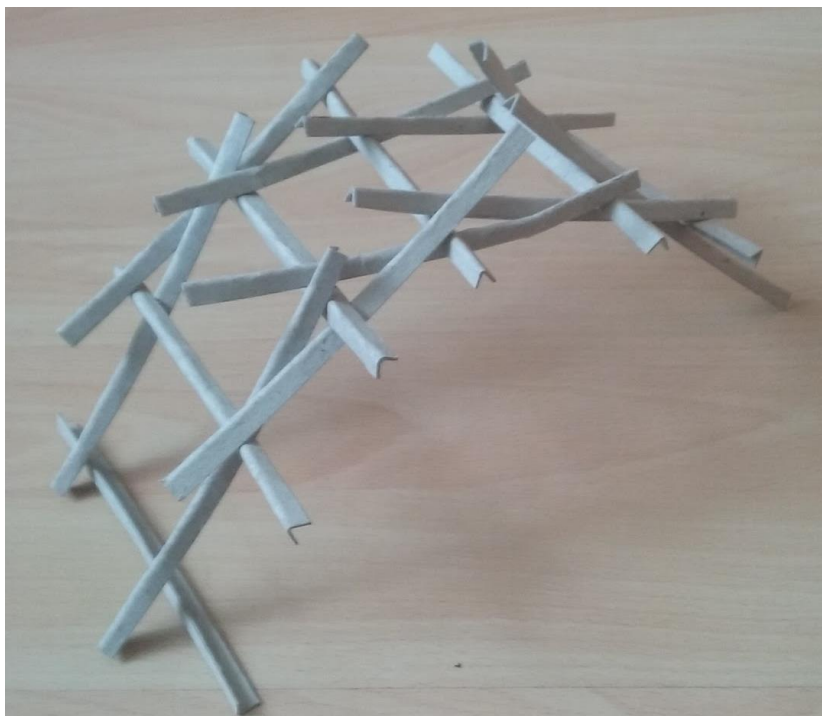

Daša Šopar, 6. b

Lana Gerdej, 7. a

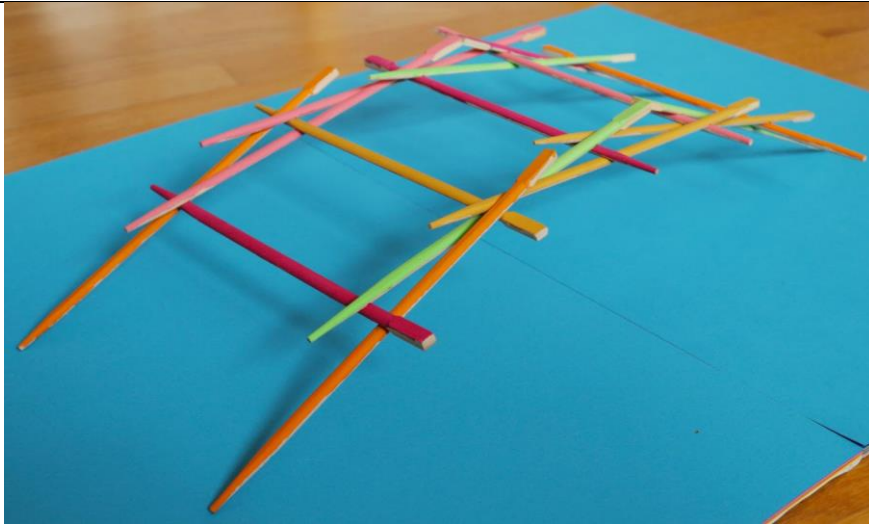

Igor Spasojević, 7. b

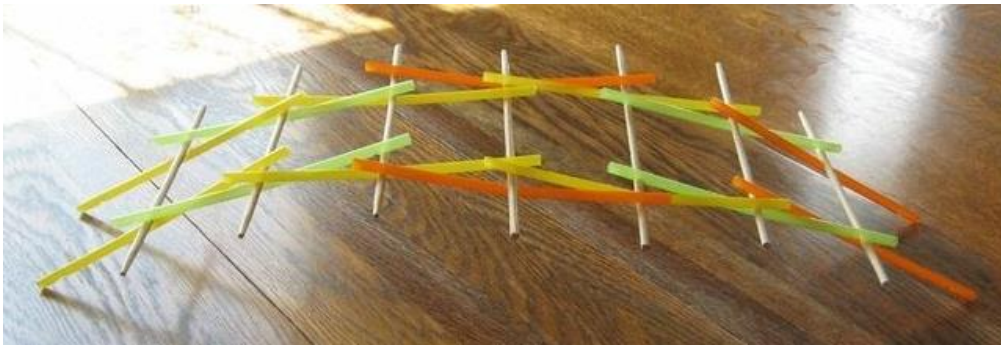

Ana Ramšak, 7. b

Anja in Tine Rožen

Lucija Mlinar, 8. b

Žiga Šapek iz 8. b na svojem mostu

ČESTITAMO!

Zbrala in uredila: Vanja BENKO, mentorica ŠNO